

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 25^{ην} Νοεμβρίου/ 8^{ην} Δεκεμβρίου 2019, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην, ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκεται τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ὡς τῆς ἐξ Ἀλεξανδρείας πανσόφου νεάνιδος, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως καὶ παιδείας αὐτῆς κατήσχυνε τοὺς «κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ» καὶ ἐν σημείοις καὶ θαύμασι ἐμαρτύρησε ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπὶ Μαξεντίου καὶ Μαξιμίνου, (305 μ.Χ.).

Τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίναν ἐτίμησε τὸ Πατριαρχεῖον:

Α΄. Διὰ θείας Λειτουργίας εἰς τὸν ἐν Ραμάλλᾳ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Καλλίστου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς ταύτης Ἀρχιμανδρίτου Γαλακτίωνος, τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας ταύτης Οἰκονόμου π. Γιακούμπ, τοῦ π. Συμεὼν καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σεραφεῖμ ἐκ Ναζαρέτ καὶ τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ταύτης ἀραβιστί καὶ προσευχομένου ἀθρόου Ἑλληνορθοδόξου ἀραβοφώνου ἐκκλησιάσματος τῆς πόλεως ταύτης.

Πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ», (Παροιμ. 15,33). [Ἡ θεοσέβεια, ὁ φόβος τοῦ θεοῦ, γεννᾷ τὴν πρακτικὴν παιδαγωγίαν καὶ ἐνάρετον σοφίαν εἰς τοὺς παιδευομένους. Τὴν δέ θείαν παιδαγωγίαν ἀκολουθεῖ ἡ ἀνταμοιβὴ καὶ ἡ δόξα], ἀναφωνεῖ ὁ σοφὸς Σολομών.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ σεπτὴ μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης συνήγαγε σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱστορικῷ τούτῳ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τὴν πάνσοφον μάρτυρα τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Εὐσέβιον Καισαρείας, ἡ Ἀγία Αἰκατερίνη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κώνστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη καὶ ἔνδοξος πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις διὰ μέν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ρωμαίου τυράννου· διὰ δέ τῆς εὐγλωττίας ἀπεστόμισε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγομένους ρήτορας καὶ φιλοσόφους. Διὰ δέ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ πέρι τό 305 μ.Χ. ἔτος (Ἐκκλησ. Ἱστ. 8,14).

Ἡ μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνα διεκρίθη μεταξὺ τῶν γυναικῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ

διά τήν σπανίαν αὐτῆς σοφίαν καί παιδείαν, ἡ ὁποία ἐτέλει ὑπό τόν θεῖον φόβον, τοῦτέστιν τήν βαθεῖαν πίστιν εἰς τόν ἀληθινόν θεόν καί τήν τήρησιν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «Τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ αἰῶνος καί ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τήν διαθήκην αὐτοῦ καί μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς». (Ψαλμ. 102, 17-18). «Ἡ μέν αἰσθητή ζωὴ οὐκ αἴδιος, τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου αἴδιον», λέγει ὁ Ὠριγένης. Σχολιάζων τοὺς λόγους «φόβος θεοῦ παιδεία καί σοφία», (Παροιμ. 15,33), ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει: «Ὁ τοῦ θεοῦ φόβος κατορθοῖ τόν βίον τόν τε πρακτικόν καί τόν θεωρητικόν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ θεοσέβεια, δηλαδή ὁ φόβος τοῦ θεοῦ ἀποτελεῖ τήν βάσιν τοῦ ὀρθοῦ ἀνθρωπίνου βίου καί τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας. Διό ὁ θεῖος Παῦλος λέγει: «Ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δέ μωρίαν, αὐτοῖς δέ κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καί Ἑλλήσι Χριστόν θεοῦ δύναμιν καί θεοῦ σοφίαν», (Α΄ Κορ. 1, 23-24).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τήν πανοπλίαν τῆς θείας δυνάμεως καί σοφίας τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐνεδύσατο ἡ πανένδοξος Αἰκατερίνα, ἀκούουσα εἰς τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος: «ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τό δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου», (Ἐφ. 6,11).

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί μαζί μέ τήν ἐκ θεοῦ σοφίαν καί παιδείαν ἀκολουθεῖ καί ἡ δόξα Αὐτοῦ [τοῦ θεοῦ], ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «καί φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον», (Α΄ Πέτρ. 5,4). Τόν ἀμαράντινον τοῦτον στέφανον τῆς δόξης ἔλαβε καί ἡ Ἁγία ἡμῶν μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνα, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὕμνωδός αὐτῆς λέγων: «Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξος, καθωράθης τόν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα καί δεινὴν μανίαν τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ καταβαλοῦσα καί θεία χάριτι· ἐντεῦθεν καί ὡς Μάρτυρα καί ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστός ἐστεφάνωσεν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Καί διερωτώμεθα, τί εἶδους καί ποίας μορφῆς εἶναι ὁ στέφανος τῆς δόξης, μέ τόν ὁποῖον ἐστεφανώθη ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα; Ὁ στέφανος οὗτος τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καί Σωτὴρ ἡμῶν Χριστοῦ δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν κοινωνίαν καί συμμετοχὴν τῶν δικαίων εἰς τήν Μεταμόρφωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τήν ὁποίαν «ἔλαμψε τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δέ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς», (Ματθ. 17,2).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ πανεύφημος Αἰκατερίνα, ὡς ἄλλη μαθήτρια τοῦ Χριστοῦ, ἠξιώθη τῆς θεωρίας τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, διό καί «ταῖς ἀγγελικαῖς νῦν συναγάλλεται χορεΐαις, μεθ' ὧν βοᾷ ἀπαύστως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός. Εἰς δέ τήν ἀρχιερατικὴν προσευχὴν Του, ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέεται τοῦ θεοῦ Πατρός Αὐτοῦ ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τοὺς μαθητάς Του/ τοὺς Ἀποστόλους καί δι' ὅσους θά πιστεύουν εἰς Αὐτόν λέγων: «Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ κάκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τήν δόξαν τήν ἐμήν, ἣν δέδωκας μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρό καταβολῆς κόσμου», (Ἰωάν. 17,24).

Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «ἵνα θεωρῶσι τήν δόξαν τήν ἐμήν», (Ἰωάν. 17, 24) ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει, «περίεσται [τοῦτο θά εἶναι δυνατόν] τοιγαροῦν οὐ βεβήλοις καί ἀμαρτωλοῖς, ἀλλ' οὐδέ τοῖς τόν θεῖον ἀτιμάζουσι νόμον, τό ἐν ὁράσει γενέσθαι τῆς δόξης Χριστοῦ, μόνοις δέ μᾶλλον

τοῖς ὁσίοις καί ἀγαθοῖς. Καί τοῦτο εἰσόμεθα [γνωρίσωμεν] προφήτου μέν λέγοντος: «Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μή ἴδῃ τήν δόξαν Κυρίου», (Ἠσαΐας 26,10)· ἐν δέ γε τοῖς εὐαγγελικοῖς κηρύγμασι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, «Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοί τόν θεόν ὁψονται», (Ματθ. 5,8).

Αὕτη αὕτη ἡ καθαρότης τῆς καρδίας κατέστησε τήν ἀειπάρθενον Μαρίαν ἐκ Ναζαρέτ ὄργανον ἐκλογῆς καί δοχεῖον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διά τοῦ ὁποίου ἀνεδείχθη θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Αὐτῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Τό μέγα καί ὑπέρλογον τοῦτο γεγονός, δηλονότι τό Μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου προετοιμάζει ἡμᾶς ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἵνα ἐορτάσωμεν ἀκούοντες εἰς τό κήρυγμα τοῦ ἱερωτάτου Παύλου λέγοντος: «πάντες γάρ υἱοί θεοῦ ἐστε διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ. 3, 26-27).

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου καί ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, διά τοῦτο καλούμεθα ἡμεῖς οἱ ἐπόμενοι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἵνα ἐνδυθῶμεν τό ἱμάτιον τοῦ φωτός τοῦ ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης καί τό φῶς τό τῆς γνώσεως εἰσέλθῃ ἐντός τοῦ σπηλαίου τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τοῦτο μᾶς καλεῖ ἡ σήμερον ἐορταζομένη ἁγία Μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνα μετά τοῦ συνεορταζομένου ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου, ἵνα γενώμεθα μιμηταί αὐτῆς καθαρῶς καί ὁλοτρόπως πολιτευσάμενοι τῷ Χριστῷ· καί ἵνα μετά τοῦ θείου Παύλου εἴπωμεν: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», (Γαλ. 2,20). Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε ἁγιασμός τῶν νέων αἰθουσῶν τῆς ἐνορίας ὁ δέ ἡγούμενος καί τό Συμβούλιον παρέθεσαν τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον ὁ Ὅποιος ἐπέδωσε σταυρόν εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην Γαλακτίωνα.

Β΄. Εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Ἱεράν Μονήν εἰς τό κέντρον τῆς Παλαιᾶς Πόλεως εἰς ἀπόστασιν λίθου βολῆς βορείως τοῦ Πατριαρχείου, δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδης κ. Δημητρίου, συλλειτουργοῦντος τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου Ματθαίου καί ἄλλων Ἱερέων, ψάλλοντος τοῦ μοναχοῦ Ραφαήλ καί μετέχοντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος παρέθεσε κέρασμα.

Γ΄. Εἰς τήν ἐν Σινᾷ Ἱεράν Μονήν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, εἰς τήν ὁποίαν φυλάσσεται καί τό σεπτόν λείψانون αὐτῆς.

Διά τήν ἐορτήν ταύτην μετέβη Ἀποστολή ἐκ τοῦ Πατριαρχείου, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ἀφιχθεῖς ἀφ' Ἑσπέρας τῆς ἐορτῆς, μετασχών τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς ἐν ἀγρυπνίᾳ θείας Λειτουργίας καί ἐπιστρέψας εἰς Ἱεροσόλυμα τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας